

Zselici erdők csillagos ege alatt

Kihelyezett SzB ülés Somogyban

Az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának tagjai szeptember 4-5-én kihelyezett munkaülésein vettek részt, a SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt. szakmai, baráti meghívására, a zselici erdők mélyén fekvő Zselickisfalud Kardosfán. A somogyi utazás egyik oka a mára csak kevés számban fennmaradt — korábbi nevükön üzemi lapoknak hívták — erdőgazdasági folyóiratok egyike, az „Erdőkerülőnek” idén betöltött négy évtizedes jubileuma volt.

Az 1973 júliusában még Somogyi Faipari Híradó néven megjelent üzemi folyóiratnak több mint két évtized óta munkatársa, főszerkesztője *Detrich Miklós*, aki egyben az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának is tagja. A kihelyezett értekezlet tervezett munkarendjét ismerve bíztunk benne, hogy ünnepi előadásából minél többet megtudhatunk majd a somogyi erdők és erdészek lapjának múltjából.

Kardosfára érkezve *Barkóczy István* a SEFAG Zrt. vezérigazgatója és *Ibárosi Péter* erdőszetpolitikai osztályvezető fogadta az SZB tagokat. Rövidesen megismerkedhettünk *Klenovics Anikóval*, a Hotel Kardosfa Ökoturisztikai és Konferenciaközpont vezetőjével is, akitől rövid betekintést nyertünk az erdőgazdaság turisztikai ágazatának keretében üzemelő szálloda működésébe.

Ezt követően *Barkóczy István* vezérigazgató minden részletre kiterjedő, alapos prezentáció során mutatta be a vezetése alatt álló somogyi állami erdészeti társaságot. Elsőként az erdőgazda-

Barkóczy István vezérigazgató cégbemutató előadása

ság szervezeti felépítését láthattuk, melyben lényeges változás volt, hogy az 1994-től önálló gazdálkodású szervezetté alakult egykori csurgói fűrészüzem, 2012-től Csurgói Faipari Gyár néven ismét beolvadt a SEFAG Zrt. gazdálkodási egységei közé.

Az üzem több mint 50 éves faipari múlttal rendelkezik, 240 dolgozót foglalkoztat, öt gyártócsarnokban folyik a termelés. A fő termékek a különböző parkettafedőrétegek és a háromrétegű parketta fedőrétegek. A kész és félkész termékek alapanyaga 90%-ban SEFAG Zrt. erdészeteiből kerül beszállításra, évente mintegy 30 000 m³ mennyiségben. A felvágott rönk 85 %-át a tölgy fafaj teszi ki. A hazai legnagyobb fűrészüzem a mediterrán export piacok összeomlásának és más piaci tényezőknek köszönhetően, korábban

veszteségessé vált, melyet mára sikerült pozitív nullszaldóssá tenni.

A cégvezetés alapvető filozófiája az előremenekülés, az innovációk, a működőképes beruházások eszközlése. Ezért is rendelkezik többek között saját mag-csemete leányvállalattal, fafeldolgozással, gépszereléssel, turisztikai és vadászszervező irodával.

A SEFAG Zrt. átlagos dolgozói létszáma 480 fő körül mozog, a vállalkozókkal együtt kb. 2200 embernek ad munkát, így a megye egyik legnagyobb foglalkoztatója. Fontos szempont a sikeres működésben a humánerőforrás minősége, vagyis, hogy a dolgozók képzettek, motiváltak és stabil csapatot alkotók legyenek.

Az erdészeti társaság Somogy erdeinek felén, 80 ezer hektár állami tulajdonú erdőterületen gazdálkodik. A különféle adottságoknak megfelelően, változatos erdőállományok adják gazdálkodásának alapjait. Belső-Somogy homoki tölgyesei, égeresei, Külső-Somogy cseresei, vagy a már hegyvidéki viszonyokat idéző Zselic kocsányos tölgyes-, ezüsthársas bükkösei hatalmas értéket képviselnek. A tartamos erdőgazdálkodás legfontosabb alappillére itt is az erdőművelés, amely egymásra épül a fahasználattal.

Mint megtudtuk a Társaságot tavaly 260 millió forint összértékű aszály-, tűz- és pajorkár érte. A klímaváltozás az erdőművelést nagyon kedvezőtlenül befolyásolja Somogyban is. A fenyő eltűnésben van, a bükk, tölgy és cser állományokban sok helyen mutatkoznak a foltos elhalások jelei.

Zselici ezüst hársas-bükkösben

Barkóczy István megállapította: a vadászati ágazat sokszor átok, sokszor áldás. Tavaly jó ágazati eredményt sikerült elérni, de idén már csökkent a gím-bikák utáni kereslet. Az üzleti megbízhatóságot elegendő fizetéssel növelték, míg a megbízhatatlan vadászatszervező irodák esetében kötelező helyben fizetéssel csökkentették a kintlévőségeket.

A közjóléti beruházások terén számos kiemelt nagy projekt fut, mint amilyen a „A batár a csillagos ég” – A Zselici Csillagoségbolt-park komplex turisztikai fejlesztése is.

A vezérigazgatói cégismertetés után Pintér Ottó a Zselici Erdészet igazgatójának és kollégáinak, Freller Mónika erdő-

Ülésznek a Szerkesztőbizottság

művelési és Svéda Gergely fahasználati ágazatvezetőknek, a kalauzolásával ismerkedhetünk meg a zselici ezüsthár-sas bükkösök erdőfelújítási és erdőnevelési szakmai kérdéseivel.

A terepi program után pedig, már az érdemi lapszerkesztési munka, a Lapok szerkesztő bizottsági értekezlete következett. Ennek első részeként Detrich Miklós a SEFAG Zrt. üzemi folyóiratának történetébe avatta be a tagokat, archív újságygyűjtemény segítségével, melyeket forgatva konstatálhattuk, hogy a folyóirat kiemelt értékű szakmatörténeti dokumentuma a somogyi térség erdőgazdálkodásának.

Ezúton is köszönetünket fejezzük ki a SEFAG Zrt.-nek a lehetőségért és a kitűnően szervezett baráti vendéglátásért!

Szöveg: Nagy László
Kép: Detrich Miklós

A negyvenéves lapról

1970. január 1. Három — önmagában is nagy — vállalat, az Észak-somogyi-, a Dél-somogyi Állami Erdőgazdaság, valamint a Délmagyarországi Fűrészek összevonásával létrejött az ország egyik legnagyobb erdőgazdasága, a SEFAG. A közel kilencvenezer hektár erdőterületen működő, komoly faiparral rendelkező nagyvállalatnak öt és félezer dolgozója volt, a „szélső” erdőrészeket másfél száz kilométerre estek egymástól. Már kezdetben felmerült az igény valamilyen információforrás létrehozására, amely ezeket a nagy távolságokat áthidalja, tájékoztatja a dolgozókat. Kissé később — 1973. júliusában — e gondolat jegyében meg is jelent a Somogyi Fazdasági Híradó első száma, Somogy első — nyomdai kivitelezésben készülő — üzemi folyóirata.

Az akkori jogi szabályozás szerint a kiadó, a megyei lapkiadó vállalat volt, ők delegáltak felelős szerkesztőt a megyei lap hivatásos újságírói közül. A szerkesztőbizottság elnöke és tagjai a gazdaság dolgozói voltak. A rendszerváltás idejétől, a lapkiadás liberalizálása után már saját szerkesztésben készült és saját kiadásban jelenik meg az újság.

A híradó havilapként indult, azonban pár év után a kezdeti lendület meg-

tört, 1976-tól évi négy szám kiadására vállalkoztak, s ez már teljesíthetőnek bizonyult. Kezdetben ezer, majd 1981-től háromezer volt a példányszám, mely az átszervezések okozta létszámcsökkenés miatt napjainkra hétszáz darabra csökkent.

Az 1982. évi második számtól megváltozott a lap külső megjelenése. Az addigi A4-es füzetméretet, nagyobb, a napilapoknál használt A3-as formátumra növelték. A terjedelem többnyire hat, esetenként azonban csak négy oldal volt. 1992 júniusában – követve a „napilap-divat” változásait – ismét változott a küllem: a néhány centivel megnövelt méretű újság már fényszedéssel készült, ami lényegesen korszerűbb megjelenést biztosított, kontúrosabbak, árnyalatgazdagabbak lettek a képek is.

2010-ben megváltoztattuk a lap címet: azóta Erdőkerülő néven jelenünk meg.

A lap igyekszik minél sokrétűbb tájékoztatást nyújtani a vállalat fontosabb eseményeiről, a szakmai kérdésekről, de beszámolunk szinte minden szakmapolitikai, vagy egyesületi rendezvényről is. A 90-es évektől változtak a terjesztés elvei is – már több helyre, a vállalaton kívülre is eljut az újság. Ez annyiban befolyásolta a szerkesztőket, hogy „belopják” az anyagok közé a jó

értelemben vett erdészeti propagandát. Minél többen ismerjék meg az erdészkedés valóságát, a természet védelmét is szem előtt tartó, és a mindenki számára hasznot hozó erdőgazdálkodást.

A tárgyilagos ismertető után engedtessek meg nekem néhány szubjektív gondolat. Szakmailag kívülállóként, egyebekben kellő elkötelezettséggel – remélem más is így gondolja –, immár huszonharmadik éve szerkesztem a lapot. Ez idő alatt – bár voltak néha nehézségek is – többnyire örömet szerzett számomra ez a munka. Különösen

vonzó dolog volt öreg fákról és öreg erdészekről írni! Előbbiekből legutóbbi lapszámunkban a nyolcvannyolcadikat mutattuk be. Az idők nagy tanúi rovatunkban, utóbbiakkal többnyire egy-egy kitüntetés révén, vagy nyugállományba vonulás okán készíthettem interjúkat. Öröm volt látni, hogy a gyakran visszafogottnak, szótlanoknak ismert erdész megnyílt, amikor a pályájáról beszélt.

És ahogy múlnak a fák az évszázadok, az erdészek az évtizedek, az idő számomra is halad, előbb-utóbb befejeződik ez a munka, és továbbadom valamelyik fiatal kollégámnak.

Detrich Miklós
a szerkesztőbizottság elnöke